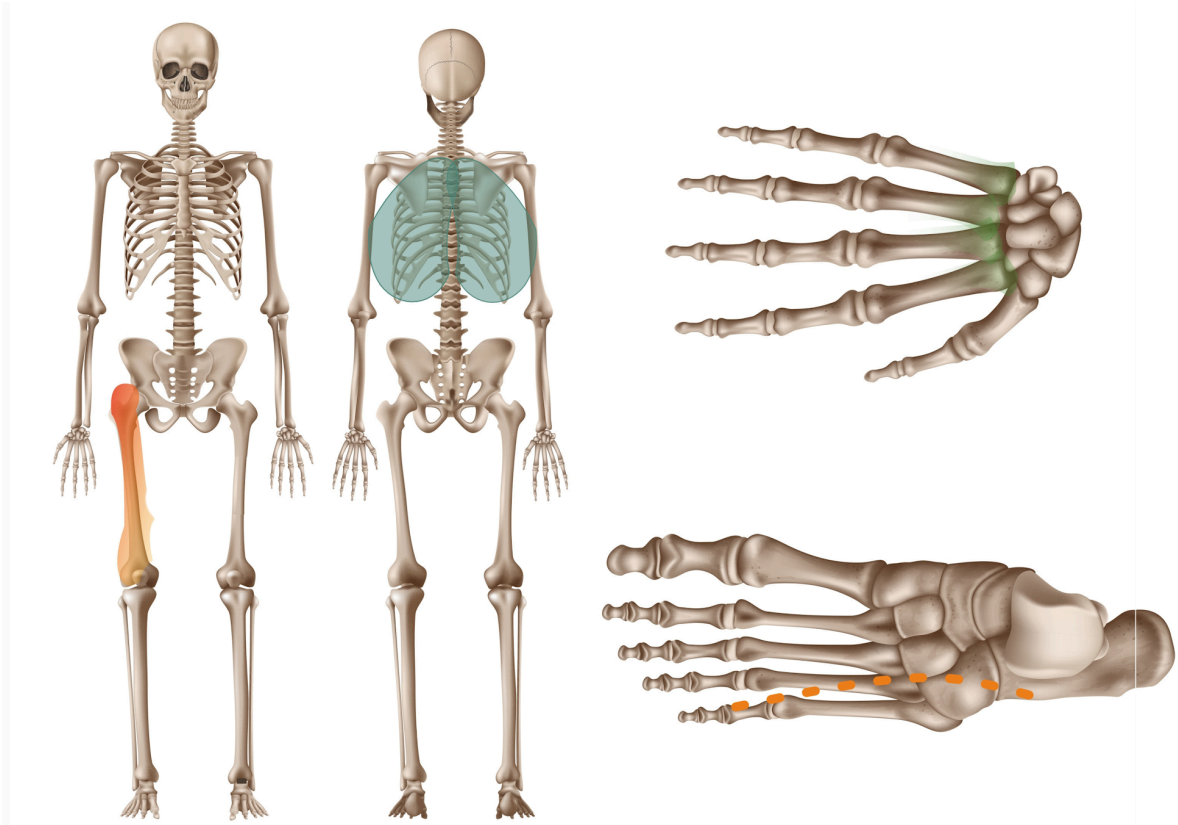
Fra organkort til reguleringssystemer - En faglig udvidelse af zoneterapiens forståelsesramme

Af Lone Sorensen

Zoneterapi har i mere end hundrede år arbejdet med kort, hvor organer og kropsstrukturer afspejles på fødder, hænder og ansigt. Gennem generationer har behandlere anvendt disse korrespondancekort til at understøtte cirkulation, afspænding og systemisk balance.

Den klassiske zoneterapi har opbygget et solidt og respekteret fundament. Dette fundament skal anerkendes.

Men vores forståelse af kroppens regulering har udviklet sig.

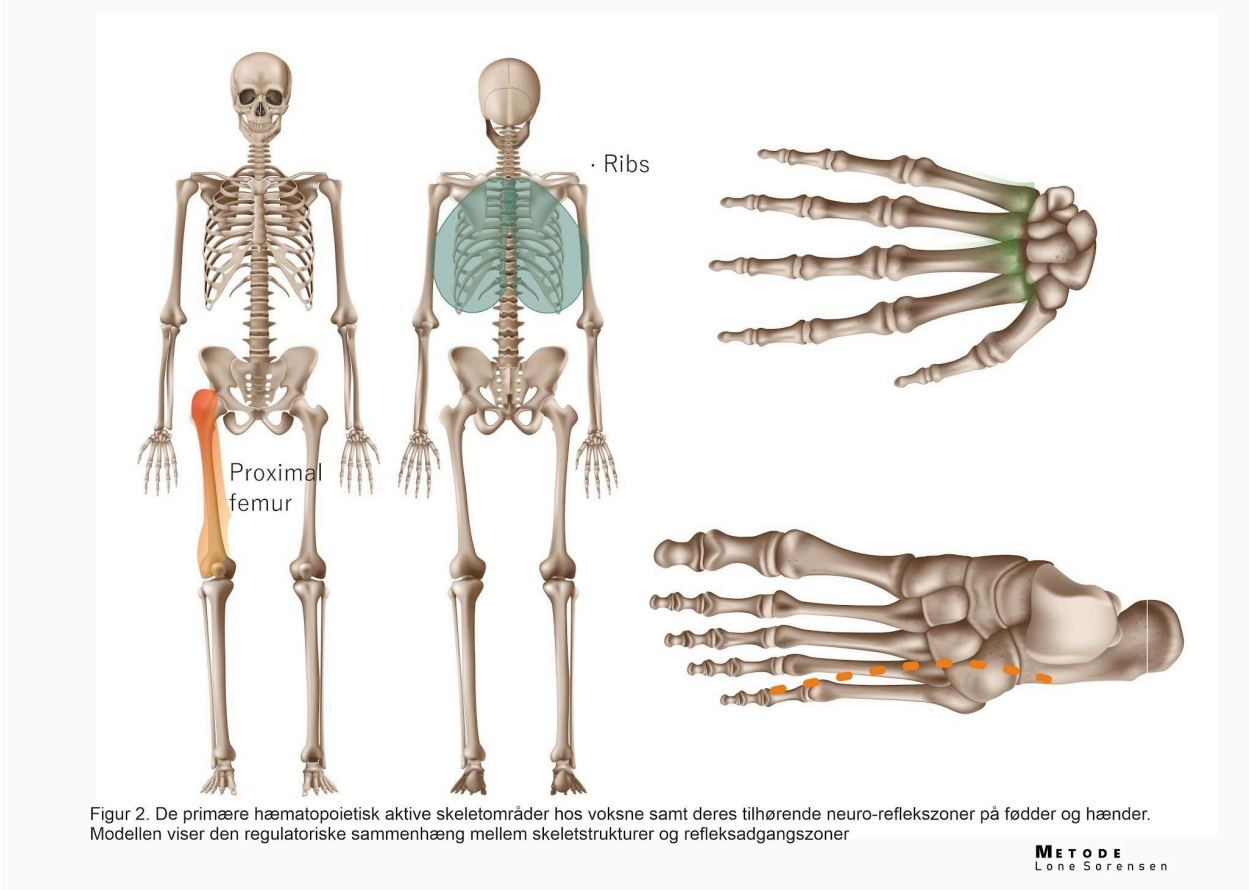
Moderne viden om det autonome nervesystem, stressfysiologi, immunologisk kommunikation, vaskulær regulering og aktiv knoglemarvsfunktion viser, at organer ikke fungerer isoleret. De

indgår i komplekse reguleringsnetværk, hvor neurologiske og kemiske processer er tæt forbundne.

Spørgsmålet er derfor:

Er refleksarbejde udelukkende stimulering af et organ via et refleksområde –

eller kan det også forstås som påvirkning af de reguleringssystemer, der bestemmer organets funktion?

Figur 2. De primære hæmatopoietisk aktive skeletområder hos voksne samt deres tilhørende neuro-reflekszoner på fødder og hænder. Modellen viser den regulatoriske sammenhæng mellem skeletstrukturer og refleksadgangszoner

METODE
Lone Sørensen

Fra kort til mekanismer

Traditionelle reflekskort er anatomisk baserede. Et område svarer til et organ. Når området stimuleres, sigtes der mod at understøtte organets funktion.

Tag nyrerne som eksempel.

I klassisk zoneterapi stimuleres nyrezonen for at understøtte:

• Udskillelse af affaldsstoffer og overskydende væske

• Filtration af blodet

• Regulering af blodtryk

• Mineralbalance

• Produktion og regulering af røde blodlegemer

• Knoglesundhed

Fokus er organet.

Men nyrernes funktion afhænger af autonom balance, blodforsyning, stresspåvirkning, hormonel regulering og knoglemarvens aktivitet.

I en reguleringsbaseret tilgang ændres perspektivet. I stedet for at stimulere nyrezonen isoleret, kan arbejdet begynde med områder relateret til autonom stabilisering, vaskulær dynamik og de kredsløb, der regulerer blod- og stressrespons. Først derefter adresseres nyrezonen – i en mere stabil intern reguleringstilstand.

Intentionen er ikke at behandle nyren direkte.

Intentionen er at påvirke de reguleringsnetværk, der bestemmer, hvordan nyren fungerer.

Fokus flyttes opstrøms – mod de systemer, der former symptomudtryk.

Det erstatter ikke klassisk zoneterapi.

Det udvider forståelsen af den.

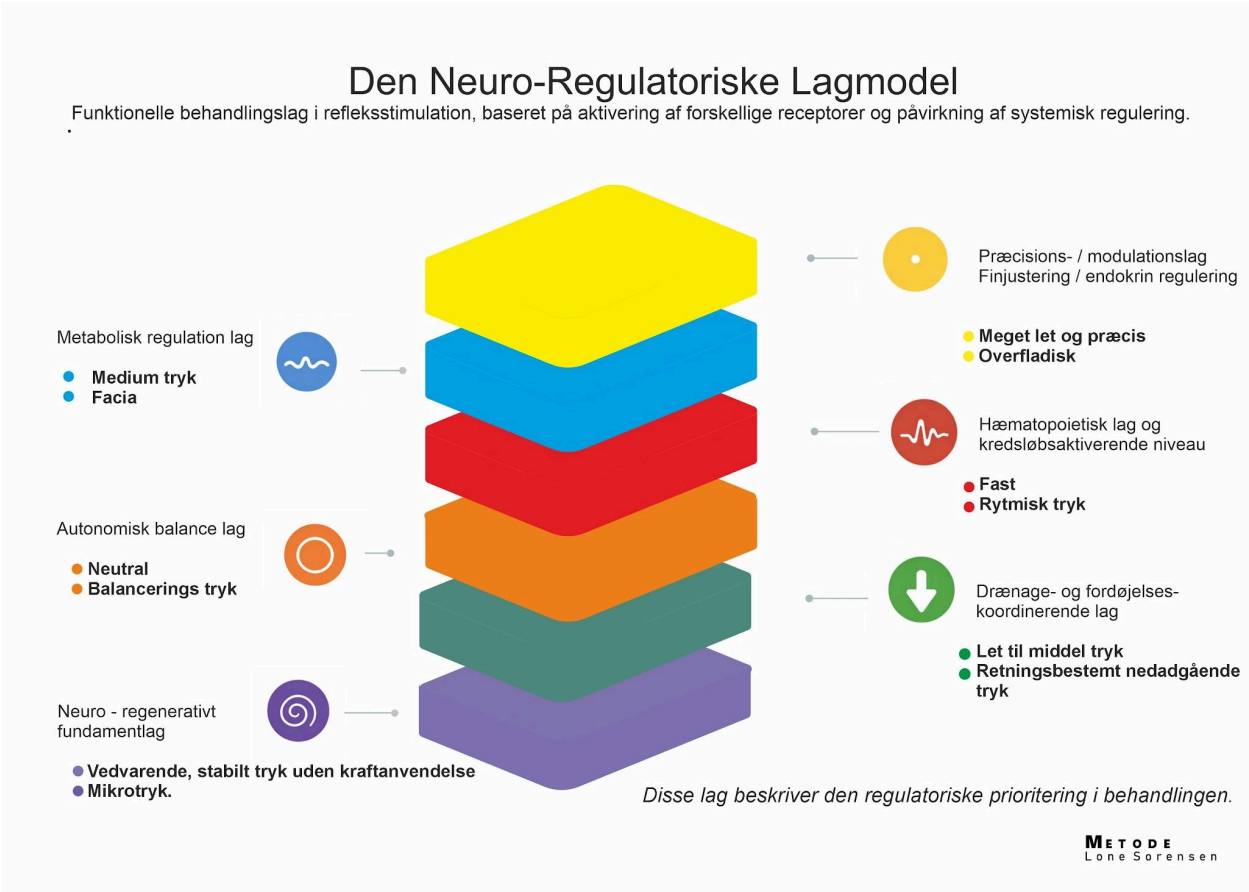
Berøring i flere lag

Refleksstimulation engagerer mere end et enkelt punkt. Huden og det underliggende væv indeholder forskellige typer sensoriske receptorer, herunder mekanoreceptorer, termoreceptorer og nociceptorer.

Disse findes i forskellige vævslag – i huden, i fascien, i bindevævet og i periostale strukturer.

Stimulation i forskellige dybder genererer derfor forskellige former for sensorisk input. Overfladisk stimulation kan påvirke autonom tonus, mens dybere, struktureret tryk kan engagere fasciale og periostale receptorer med forbindelse til bredere reguleringskredsløb.

Berøring bliver dermed lagdelt kommunikation.

En struktureret udvidelse

Gennem årtiers klinisk arbejde og international undervisning er Neuro-Marrow Reflex Regulation Model udviklet som en struktureret udvidelse af klassisk zoneterapi.

Modellen integrerer nye kortlagte refleksområder relateret til autonom regulering og aktiv knoglemarvsfysiologi. Den arbejder med terapeutisk sekventering, hvor systemisk regulering prioriteres før organspecifik stimulation.

Der arbejdes ikke kun med symptomet, men med det reguleringsmiljø, hvor symptomet opstår.

En udviklende forståelsesramme

Den klassiske zoneterapi forbliver fundamentet.

Kortene forbliver.

Hænderne forbliver.

Det, der udvides, er forståelsen af, hvordan struktureret refleksstimulation kan påvirke autonom balance, immunologisk koordinering og systemisk robusthed.

I takt med at den videnskabelige indsigt uddybes, må refleksarbejdet også præciseres – ikke ved at erstatte traditionen, men ved at forfine fortolkningen af terapeutisk berøring.

Adgangen er fortsat via fødder, hænder og ansigt.

Horisonten er blot blevet bredere.

Med kærlighed

Lone Sorensen

P.S. Vil du arbejde med refleksarbejdet ud fra kroppens reguleringssystemer i din egen praksis? I min uddannelse i Ansigtszone- og Refleksterapi gennemgår jeg, hvordan du stimulerer refleksområder og nervepunkter i ansigtet for at påvirke nervesystem, organfunktioner og hormonelle processer.

I Neuro fodzoneterapi – Praxis Vertebralis gennemgår jeg rygsøjlens mikrosystem på fødderne, og hvordan du gennem det arbejder med nervesystem, muskler og organfunktioner.

Har du spørgsmål til mine uddannelser, til indholdet eller til hvilke metoder der er relevante for dit arbejde — så er du meget velkommen til at booke et møde med mig direkte:

Book en gratis samtale med Lone